

N°. 8. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

3die Møde.

Torsdagen d. 17. Marts

(Fortf.)

Madvig (fortsat): Dette gaaer meget vel an at sige, thi alle menneskelige Ting ere underkastede Omstiftelser og Forer; det gaaer meget vel an at sige, at saa skal det være, men skulde den Indretning, vi nu træffe, hvad Gud forbyde, som et menneskeligt Bærk falde fra hinanden, saa er der dog en gammel Rettighed, der skal bevares. I det vi antage det kongelige Budskab i begge de Punkter, der efter min Mening høre til Overeenskomsten med Udlandet, det er, Prinds Christian af Glücksborgs Linies Kaldelse til Thronen og Arvesølgens Forandring fra agnatisk-cognatisk til agnatisk, kunne vi meget vel dertil søie og bede Hans Majestæt udtale, ikke et Forbehold, der skulde stilles mod et andet Forbehold, men den sande Mening, hvori den hele Forandring af Arvesølgen skeer.

Vi mene, at det gamle danske Monarchie ved Hjælp af Kongeloven skal gaae i Arv til Prinds Christian og hans Huus, og vi ønske, at det til umindelige Tider maa forblive i dette Huus; men vi ville ogsaa, at Han og al Verden skal vide, hvad det er, han modtager som Arv, at det er en Krone, der fornemmelig opretholdes og til alle Tider har været opretholdt af det danske Land og det danske Folk. Denne Krone hviler over de andre Dele af Monarchiet som over Kongeriget, og de Andres Beboere ere ligesaa berettigede Borgere i Monarchiet som vi, men Kronens Natur forandres ikke. Vi, vi ville, som et Folk, give Samtykke til Overdragelsen af en Krone, som ikke blot historisk hedder den danske, men hedder saa med Hensyn til endnu gyldige Forhold (Hør!). Det er denne Tanke, som jeg troer man maa

fastholde, naar man gaaer ind paa, hvad der i Budskabet er foreslaaet, i Overeensstemmelse med de Overeenskomster, Danmarks Konge har indgaaet, og jeg troer, jeg gjentager det, at man ikke i nogen af de fremlagte Acter, hverken i dem, der tidligere eller nu ere forelagte, kan finde et Spor, som kunde godtgjøre, at en saadan Fremgangsmaade paa nogen Maade skulde kunne komme i Strid med, hvad der er aftalt og afsluttet med de fremmede Magter; jeg kan ikke Andet end høilig beklage, hvis Ministeriet ved sine Udtalelser her, med Hensyn til disse Punkter, har villet binde sig selv til noget, som, saavidt jeg har kunnet skjønne, tidligere efter dets egen Overbeviisning, men i det Ringeste efter min Overbeviisning, ikke er nødvendigt og derved bringe os til ogsaa at antage det. Jeg veed vel, at Ministeriet kan have en meget vanskelig Stilling, og jeg skal ikke bidrage eller opfordre til at gjøre den vanskeligere; men jeg vil bede Ministeriet om, selv ikke at gjøre denne Stilling vanskeligere, ved at paalægge sig flere Nødvendigheder, end der er. Forsaavidt denne Nødvendighed skulde berøe paa Udlandets Misforstaaelse af vore Hensigter, er jeg vis paa, at det danske Ministerium vil vide, hvilken Stilling det saa har at tage, at det danske Ministerium ligeoverfor Udlandet vil forsvare, hvad der fra dansk Standpunkt maa ansees for Berettiget og forsikre selv det, der kunde synes at berøe paa en maaskee for stor, men ikke unaturlig Uengstelighed og Forsaglighed. Det vil være en velvillig og ivrig Tolk for os og vore Følelser ligeoverfor Udlandet (Bravo! Hør!).

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg hermed slutte Forhandlingerne for idag og angive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive afholdt imorgen Kl. 1, saaledes: